

מ"ת 4962/09/13 - ג'אבר עג'מי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

מ"ת 4962-09-13 מדינת ישראל נ' עג'מי ואח'

בפני	כב' סגן הנשיא, השופט תאופיק כתילי
מבקש	ג'אבר עג'מי
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפני בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו של המבקש, ג'אבר עג'מי, על דרך של העתקת מקום מעצר הבית והוספת מפקחים. המבקש, השווה כעת במעצר בית בכפר מסעדה, מבקש לשוב אל בית הוריו בכפר מג'דל שמס. לחילופין, מבוקש להורות על עריכת תסקיר מעצר בעניינו טרם ההכרעה.

2. כפי שפירטתי בהרחבה בהחלטתי מיום 30.12.13, כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות אלימות חמורות, בהן גם עבירת חטיפה, אותן ביצע בצוותא עם אחרים, כלפי מג'די ספדי (להלן: "המתלונן"), המתגורר אף הוא במג'דל שמס.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה לעצור את המבקש עד תום ההליכים.

בהחלטה מיום 10.10.13, קבעתי כי קיימות ראיות לכאורה למעורבותו של המבקש בעבירות ובתקיפתו של המתלונן, וכן קבעתי כי קיימת עילה למעצרו של המבקש עד לתום ההליכים. יחד עם זאת, סברתי כי ניתן לשקול את שחרורו של המבקש לחלופה שתאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו כלפי המתלונן וכלפי מעורבים אחרים המתגוררים אף הם במג'דל שמס, וזאת לאחר קבלת תסקיר. בהתאם, ולאחר שהתקבל תסקיר חיובי, הוריתי על שחרורו של המבקש בתנאים מגבילים למעצר בית בכפר מסעדה, בביתם של רביעה ונדים ספדי (ראה החלטתי מיום 19.11.13).

לציון, כי בהחלטתי מיום 10.10.13 קבעתי כי הסיכון הנשקף משחרורו של המבקש הוא גדול יותר בהשוואה לאחרים, זאת "הן בשל עברו המכביד והן משום שחומר הראיות שנאסף מצביע עליו כמי שהיה הדמות הדומיננטית באירוע החטיפה" (עמ' 16, שורות 27 - 28).

4. עוד אציין, כי בהחלטתי מיום 30.12.13, העוסקת בבקשה להתיר למבקש לצאת לעבודה, קבעתי מפורשות כי קיים

צורך להורות על הרחקתו של המבקש ממקום מגוריו של המתלונן. מטעם זה לא אפשרתי למבקש לעבוד כנהג הנוסע ברחבי רמת הגולן ללא פיקוח אפקטיבי. עוד קבעתי, כי פרק הזמן שחלף מאז שחרורו של המבקש לחלופה אינו מספיק על מנת לקבל החלטה באשר למידת האמון שיש ליתן בו, ו"שלא בכדי נקבע כי המבקש יהיה נתון לפיקוח שירות המבחן למשך חצי שנה, כשדעתי היא כי יש לאפשר לשירות המבחן לגבש עמדה במהלך תקופת פיקוח מספקת, וליתן החלטה בנדון לאחר קבלת תסקיר משלים".

5. כעת, מנמק המבקש כי ברצונו לשוב לבית הוריו על מנת להקל על משפחת ספדי, שבביתם הוא מתגורר כעת, וזאת בהעדר הפרות של תנאי מעצרו ולאור העובדה כי המבקש השתלב בהליך טיפולי בתקופה זו. כן ציינה הסנגורית, כי מכלול הנתונים, בהם חלוף הזמן והעובדה כי ההליך הפלילי עתיד להמשך מספר חודשים, יש בו להוות נסיבה לשקילה מחודשת של החלופה. לדבריה, שלושה חודשים מהווים פרק זמן משמעותי, כאשר במהלכם התרחש הליך של "הבשלה" ו"מודעות", הן אצל המבקש והן אצל המפקחים.

6. המאשימה מתנגדת לבקשה, בנמקה כי אין לאפשר למבקש לשוב אל כפרו. המאשימה הפנתה לקביעותיו של בית-המשפט בהחלטות קודמות, כפי שפורטו לעיל. כן טענה, כי הקושי של המפקחים הנוכחיים אינו מהווה שיקול לגיטימי המצדיק את שובו של המבקש אל בית הוריו, וכן שהמתלונן ועדי ראיה נוספים טרם העידו בתיק העיקרי.

דין והכרעה

7. לאחר עיון, רואה לדחות את הבקשה.

8. כפי שקבעתי בעבר, יש מקום להרחיק את המבקש ממקום מגוריו של המתלונן ושל עדים נוספים בתיק. הבקשה הנוכחית אינה מגלה כל נימוק משכנע לשינוי קביעה זו, ויובהר כי פרק זמן של שלושה חודשים אינו מצדיק בחינה מחודשת של ההחלטה המקורית, כאשר פרט לטענת "חלוף הזמן" לא הוצג כל נימוק משכנע המעיד על פחות כלשהו במידת המסוכנות הנשקפת מן המבקש כלפי המתלונן. לפיכך, כפי שהיה הדבר נכון ב- 30.12.13 הוא נכון גם כעת, ויש להקפיד כי המבקש ישהה מחוץ לכפרו.

9. עוד אציין, כי הרצון להקל על המפקחים הנוכחיים אינו מהווה נימוק תקף לשינוי מקום החלופה, ולשובו של המבקש למג'דל-שמס, שכן השיקול העיקרי נעוץ במסוכנות הנובעת מן המבקש ולא בנוחותם של המפקחים ו/או של המבקש.

10. באשר לבקשה להורות על הגשת תסקיר מעצר, אני סבור כי אף בקשה זאת יש לדחות בשלב זה. הסנגורית לא הצביעה על כל אינדיקציה המעידה על שינוי מהותי בהתייחסותו של המבקש, עד כדי ביטול מסוכנותו, ובפרק הזמן הקצר שחלף מאז שוחרר אין, לבדו, להצדיק הזמנת תסקיר נוסף. זאת, בין היתר, נוכח עברו הפלילי של המבקש ומידת הדומיננטיות שלו בביצוע העבירות בתיק זה, לכאורה.

11. לפיכך, כאמור, הבקשה לעיון חוזר נדחית.

ניתנה היום, י"ז אדר תשע"ד, 17 פברואר 2014, בהעדר
הצדדים.